

17.
Xri Uusi, Kaunis

S i r s i,

Sielu täst huuta haikiast, Ja
walittaapi ic.

Sielu täst huuta haikiast, Ja walittaa
pi waikiast; Kuin piinatan helwetiin ain,
Ja huuta alinomat ndin.

2. Laska piru jo kalwamast, Sammukan
Walkia palamast, Suuttukat Kernet pu-
remast, Ulkät repikö niin julmast.

3. Waikka mun toiwon ol' turha, Jona
ga jälken tuli murha; Konsti ja ostdwys
pois tuli, Toimi ja Wiisauß pakeni.

4. Jonga päälle mind luotin, Ja Sielun
helwetiin tuotin. Eh! Kuunis hautaan
kannetan, Niin piinan sia annetan.

5. Ah! etten olis syndonny, Ja tänn'
mailman sinny, Niin ol' sin koll' wa-
paan' ollut, Eng' rakkandes pois tullut.

6. Kirott' siis olkon hetki se, Kuin mail-
maan syndyn olen; Kirott' myös onnetoin
aika, Etten osann' tiet' oikia.

7. Ah! jos ei se päivä ol's ollut, Eng'
syndiin tähän ol's tullut: O! jos minä
wield makaisin, Attin kohdus myös olisiin.

8. Se wähä ajan rahtuinen Kuin minull
on wiel, piskuinen, Tuoree kuin sanda
klaffista; Woi! woi! minua waiwaisa.

9. Sertähden minun sieluisen! Dihta
mull hyi Weisuinen. O! sä mun suun ja
sielisen! Weisa wiel' kerta kuullagen.

10. Weisa: Mailma idä hywäst; Kaubi-
sus lähestyy sywäst; Sinus kiinitet: wiel'
olen, Niin kauwan kuin mä täällä' kuolen.

11. Waick' mun Nunmin nuorukainen,
Ja myös saugen kaunukainen, Surun
kanss' täällä' hukkune, Hautaan muuratun
pandane.

12. Et nyt kukan mua lohduta, Eik'
täst' fuolemast poisota, Mutta siinä Neigo
rakas Laidat lohdutta naurus kans.

13. Jos ett' tahdo, niin käy edes; Ehkä
kauhistus on kades. Prolist mä Urkuun
pandanen, Prolist Hauton kannetanen.

14. Tiedän kyllä minä todest, Moni saa

noo must kyll jalost: Benuxen kahleis hän
oli, Sentähden pahoin ulvos tuli.

15. Kost' mun Sielun on pois ruumist',
Marmor kiwi peittä kaunist, Se kirkas Ele-
phandin luu On Hayden kirjoitus; ei puu.

16. Rakas Christitt' tätä ymmärr', Ku-
las olet turki hyväst': Mikä minun tähän
saatti, Ja kuka siihen talutti.

17. Yri kaunis nuorukainen Mäka all'
Bokstavein näiden, Joka rakkauden tähden
Omni tullut hautan tähän.

18. Hengi oles rumis perät; Näin mind
nyt olen petet: Ilon wähä, murhen suuri,
Ehkä makan sisäll muurit.

19. Sentähden kystt nuorukaiset! Waari
ottakat jokaiset: Waimon rakkauts liwistelee,
Mieli moniäll juoyendelee.

20. En tätä tapahtuman luull, Kuin
tygön puhu omall suull, Ett hänen piti
pettämän, Ja minun niin poisjättämän.

21. Sillä mind kystt tunnustan, Ja kir-
joituyell julistan Ettet sä ol' syndyn' Äitist',
Waan Naarast julmast, Leijonist.

22. Urhlas myös sinun Isäs on, Kuin
all Taiwan seisowa on, Korkiamall wuorell
Marked'maall, Kaho ulos pahall tawall.

23. Synonymyt siinä maakunnas, Sin-
nain korwes kaubias, Punaisest merest Jor-
danin, Egyptin ja Kaanan wäsilil.

24. Ne julmat Tigri, eläimet, Kymmenen
muot sua unetit, Ja opetit walhetteliar;
Niin myöskin falskiy pettäjäy.

25. Sun rakkaudes, myrkyinen, Annoi
mull pahan sissuisen, Sä murha-weren ja-
noinen, Ah! julma veri-koiranen.

26. Se on mull lohutus wiimein, En
ole mä ensimmäinen, Kuin rakka'u'n tähden
kuolen: Kirjoitetuy ylöslue.

27. En myöskän wiimeinen ole, Kuin
rakka'u'n tähden kuolen, Mäen monest esi-
merkin, Joill aika on ollut tärefi.

28. Trojan Kuningas rikas kyll, Ei toista
vertaist maa'lmas oll'. Helenan kautt' wond'
Kuningast Väiwild' pois tulit, kaubias'.

29. Julius Cäsar ja Hannibal, Tarqui-
nius ja Astrobal, Myös Adam, Loth ja
Salomon Dawid, Simson ja Absalon.

30. Dido nyi waimo kurja, Hän oli oma
surmajans, Kautta suuren rakkaudens E-
nean tygö, Armaisens.

31. Herkules Suuri Sotamies. Sichein
oli myös pahas ties Diinan tähden, hadäs

oli, Ja pahasti ulmos tuli.

32. Leander uppoi uidesans, Kuin hän
tahdoi tygö Armahans; Neiky myds samal,
la hetkell, Wiiden kansa hukui, tuonell'.

33. Pirus ja mydskin Tispe, Suuret
Gota, Herrat wisist Waimon perds majas
olit, jonga tahden hukkan tulit.

34. Hiipis hän ylds, hirtettin, Sachis
läpihe amuttin, Narreisuyen rakkoudest,
Suolemalda saawutettin.

35. Aretkon kaunis surmattin; Punin
gas Häkan hirtettin, Mörssian ystämöyden
näytti, Neikytten kans igens poltti.

36. Jupiter ylds, hirtettin. Cupido myds
ripustettin. Wimallo fangitutteen Waimon
petoyest pois wietin.

37. Ehl' monell on rikkautta, Ja laik,
finaiska tawaraa; Niin ei woi walttä suo-
lemaa, Eik synnin palikka kauhiaa.

38. Ei ole muld kieltty enä Ilmoittamast
laikill näitä: Lain suoleman kuin minull
on, Saatti yri wielas waimo.

39. En ollut syypää ensingän Tähän
suolemaan igestän; Kuin Lutto kuollonwirt
laulaa: Niin mun sielun tuli paulaan.

40. Koska tundos, taidos puuttu, Beri

sinus ombi hyyton, Sitt kiuun löytäpi
sielus; Äiten sä ktt muistat minun.

41. Murhen tahdon sinull kitta, Kaubis
fluren tygös liittä: Kuins murhedit, niin
riemuigen, Ja olen sull kaubisturey.

42. Koff sull on puol päivän aika, Kor-
was kuule pargun aina; Kuins Koton pöy-
dän tygö kät, Kailk kaubisturet sel näit.

43. Ja Koffas menet' lepämään, Miatu-
es peliättävät, wiel tuotes tykän' puoli
yön' Baiwaan sinus polholl työk.

44. Koffas huomeneldain herät, Eits
unhoda mua perät, Skändiget mua kuin
mettä, Skändäs kuin Peura wettä.

45. Murkinall olen kaubistus, Vuolipäi-
wänä julmistus, Ehtona suur kisu, ja wiel
Puoli-yös pistävä karme.

46. Ja kuhungas igees käänet, Piri
sun näkemän ihmeit. Surun waatteill, koll
halkiast; Sill ett sa petit mun pahast.

47. Kirkos ja mualla ollesas, Olen kuin
häyry tuwasas, Murkis, luokkais, jokapat-
kas Tunnet hengen koll' karwast.

48. Ah kuin rakas on mun ikän, Kum,
mingin kuoleman pitä; Odotan kuolema
kun Murhen mustan, kanka minun.

49. Kun ihmisten apu loppu, Niin sull
sitt tulee hoppu, Ndet mun pilkka, pilarin
Seisowan edessä silloin.

50. Kun sä lähdet täst maailmast, En
latta sua waiwamast; Sun punaiset huu-
lulaises, Muuttan mä kärmen muotoisey.

51. Kun ruumis hautaan kannetan,
Hirmuisest mä sua autan, Seura sua suu-
res processis Ja wajwan aina jokaisēs.

52. Niin mindä sua pelidätän, Ja yliaikaa
waiwahan; Ehl ei se tapahtun sull täll E-
läisän; niins hawaihet wiel.

53. En taida mä lakata wiel Waan kym-
menen muut hautas pääll Suudan, pargun
murha ja we; Rauhistan sua päiwät ja yön.

54. Sun haudatas ja kives all, Ei pidä
levo oleman; Ettäs mun petit hirmuisest,
Waiwan nyt sinua julmast.

55. Kun Jumalan duomion eteen, Ba-
sunan kans tullen soiden; Sull mayo kowa
kannetan, Kuins ansainn' olet, annetan.

56. Silloin meit edesotetan, Sinä ynnä
kans duomitan; Sitt mä sun päälles kan-
delen Mun murhan' wiel sull andeleu.

57. Sun kauttas Sielun kadotin, Ettäs
mun petit, murhainen, Sen sielun kuin

Jumal' mull' loi, Sun tähtes piru sen
muld' saä.

58. Ole wiisas nyt wahingost Jong' sull'
saamutari ja koston; Sä syndii, teit ylinai-
ka, Waan et koston katumusta.

59. Ei nyt enä aut' laulaman, Sill'
kasin rupe joutumaan; Kuoleman kärsin
rohkiast', Ehl' näky luonnost' kauhiay.

60. Wokilo, Ahdas mailma, Afeta Be-
nus kamala, Sun kansas aina sotimaan,
Ettei hän saä sua kuolemaan.

61. Woi! woi! onnetoinda aika, Pistin
Miekan murhen paikkaan, Käski teräwä
ylöspist', Ja kappi läpiä sydämeest.

62. Tämän se rakkaus teki, Kuin sä kyy-
käreme mull' saatit; Jong' tähden minä nyt
kuolen, ja sillä hirmuisest' huolen.

63. Ade! mailma idä hywäst! Tein wir-
ren tästä pikaisest: Suruy, murhey', kuin
on nähty. Adieu! se on jo tehty.

WASA,

Prändätty E. A. Lonicerillä.